

Hudební nauka 2.ročník (1)

Využijme tuto dobu k zopakování základních poznatků, bez kterých se mladý muzikant neobejde.

K zápisu not slouží notová osnova. Kolik má linek, kolik mezer? Linky i mezery počítáme odspodu nahoru. To je důležité vědět, jinak se hudebníci mezi sebou nedomluví.

Chceme-li psát noty do osnovy, musíme ji nejdříve „odemknout“ klíčem. Klíčů je vícero. My se seznámíme s nejpoužívanějším klíčem „houslovým“, který se jmenuje také G klíč. Vzpomenete si, proč se tak jmenuje? Šneček se obtáčí kolem druhé linky, na které leží nota G1. Vída, už jsme k domluvě potřebovali číslování odspodu nahoru. Chceme-li zapsat hodně vysoké, či hodně hluboké tóny, musíme si pomoci „pomocnými linkami“. Někdy už jich je tolik, že se nám dělají mžitky před očima a čtení těchto tónů je nepohodlné.

Proto používáme i jiné klíče, které pošoupnou potřebné tóny do notové osnovy místo pomocných linek.

Další nejpoužívanější klíč je klíč pro hluboké tóny, tedy klíč „basový“ Vzpomeňte, jaké má druhé jméno. Dvě tečky, které ho zdobí obklopují čtvrtou linku, na které leží nota malé F.

Tento F klíč vznikl jednoduše tím, že pod notou C1 místo spousty nepřehledných pomocných linek nakreslíme další notovou osnovu. Určitě si pamatujete, jak jsme to kreslili na tabuli. Plynulé čtení not v basovém F klíči je užitečné zejména tomu, kdo hluboké tóny hraje na svůj nástroj. Ostatním postačí dobrá orientace v klíči houslovém.

Domácí úkol:

Vzpomeňte si, jak jsme na tabuli kreslili dvě notové osnovy nad sebou, mezi nimi notu C1 na pomocné lince. Napište a pojmenujte řadu osmi tónů nahoru od C1 v houslovém klíči. Ve spodní osnově napište a pojmenujte řadu osmi tónů směrem dolů od C1 v basovém klíči.

Přeji hezký den

Pan učitel Jan Milde